

Grutto's op het aangrenzende perceel hooiland groot alarm maakten. Op aanwijzing van \pm 30 alarmerende weidevogels vonden wij vervolgens een leeg gruttonest, waarbij tot op ca. 1 m afstand tussen het lange gras drie geheel gave eieren werden gevonden. De nog warme eieren werden door ons in het nest teruggelegd. Van de dader bleek geen spoor te vinden. Juist toen wij ons wilden verwijderen begonnen de Grutto's echter weer te alarmeren en nu zagen wij op enkele meters afstand van het nest een Hermelijn door de greppel rennen!

Rest nog te vermelden, dat de drie gruttoeieren enkele dagen later toch verdwenen bleken te zijn.....

SJ. BRAAKSMA.

Merel versus Honingbij. Op 30 juni 1957 zagen wij in een tuin te Oosterbeek een bijenzwerm neerstrijken in een appelboom, een kleine 2 meter boven een merelnest, waarin zich drie jongen bevonden. De jongen zaten nog niet in de veren, ze waren naar schatting 10-14 dagen oud. Verscheidene bijen zwermden ook om het nest. De oude Merel, die op het nest zat, verweerde zich flink, doch nam ten slotte de vlucht. Wij dachten dat de jongen geen gevaar zouden lopen, daar zwermdende bijen over het algemeen weinig agressief zijn. Toen wij echter een kwartier later de zwerm schepten, bleek een der jongen reeds dood te zijn; ik telde 25 angelsteken. De twee andere stierven enkele uren later.

De oude Merels vlogen na het scheppen van de zwerm één maal over, doch kwamen, toen de jongen niet reageerden, niet meer op het nest terug.

H. VAN DEN BRINK.

Mollen op Noord-Beveland. Op 7 juni 1957 vond ik op de weg langs de zeedijk tussen Wissekerke en Colijnsplaat (dicht bij de laatste plaats) op Noord-Beveland tijdens een inventarisatie-tocht voor het R.I.V.O.N. een dode Mol. Het dier schijnt momenteel op het eiland niet zeldzaam te zijn. Ik zag namelijk bij Wissekerke en andere plaatsen in groentetuinen flessen tot aan de hals ingegraven staan; een zeker teken dat de eigenaars last van Mollen hebben. Ik heb tot nu toe in de literatuur geen enkele opgave kunnen vinden over het voorkomen van Mollen op Noord-Beveland. Deze soort wordt o.a. niet genoemd in de Bijdrage

tot de kennis van de kleine-zoogdierfauna van Zeeland van de hand van Dr. G. F. Wiimink. (D.L.N. 52, p. 37-40). Het is bekend dat de Mol eerst in 1871 via de Sloedam Walcheren bereikt heeft. De mogelijkheid bestaat dat het dier ingevoerd is op Noord-Beveland met materiaal ter dichtung van de dijken in de omgeving van Kortgene na de ramp van 1 februari 1953.

Zoölogisch Museum, Amsterdam.

P. J. H. VAN BREE.

Geringde hagedis. Op donderdag 30 mei werd door de heer H. Stel, leider van de „Natuurwacht Ede" te Ede op een terrein achter de Groen van Prinstererschool te Ede een hagedis aangetroffen, voorzien van een ring aan de rechtersvoorpoet. Op deze ring staat het nummer -5AB-29-4586-. Verder staat er echter geen adres op. Degene, die deze hagedis heeft geringd of inlichtingen hierover kan verschaffen, wordt verzocht zich in verbinding te stellen met het Rijksinstituut voor Veldbiologisch Onderzoek ten behoeve van het Natuurbehoud (R.I.V.O.N.), J. M. Kemperstr. 3, Utrecht, tel. 11861.

Voor de Directeur van het Staatsbosbeheer, het Hoofd van het R.I.V.O.N.

Dr. M. F. MÖRZER BRUIJNS.

Scholeksterstudie. Naar aanleiding van mijn oproep in De Levende Natuur van april 1957, blz. 82, om meldingen van het broeden van Scholeksters in niet-specifieke kustgebieden, kreeg ik reeds zoveel reacties, dat het me onmogelijk is geworden allen, die mij hun gegevens berichtten, persoonlijk te antwoorden. Daarom moge ik hen langs deze weg bedanken voor hun medewerking.

Tevens houd ik me altijd nog zeer aanbevolen voor aanvullende gegevens over het voorjaar van 1957 en dan vooral uit de aan Duitsland grenzende provincies. Uit de zeer talrijke gegevens, die ik ontving uit West-Duitsland, moet ik de conclusie trekken, dat er in onze oostelijke provincies meer Scholeksters broeden dan de berichten uit die streken doen vermoeden. Voor hen, die mij hierover nader kunnen inlichten, volgt hier nogmaals mijn adres: Sophiastraat 27, Voorburg (Z.H.). Bij voorbaat mijn hartelijke dank.

HANS BLAAK.